

paa deres Dyrkning, hvilket ikke kan komme i Betragtning ved Grundtærtansættelse. Det er i sin Orden, at de til 3die Klasse henregnede Arealer ansættes til en større Værdi, og formenter man ved det i saa Henseende gjorde Forslag at have truffet et passende Forhold, idet der navnlig er givet Udgang til ved Ansættelsen at lade mindre gunstig Vælggenhed faae tilbørlig Indflydelse.

§ 5.

Ved Ordene „Bebygget Grundes Værdi“ formenes det tilstrækkeligt klart betegnet, at det ifkun er den Deel af Grunden, hvorpaa en Bygning er opført, og ikke den hele samme tilhørende Grund, der gaaer ind under Værdiansættelsen efter denne Paragraph, medens den øvrige Deel af den samlede Grund bliver Gjenstand for Ansættelse efter § 3.

Det Tillæg i Værdi, som ifølge Paragraphens Bestemmelser skal gives en bebygget Grund efter dens meer eller mindre fordeeltige Vælggenhed, af saamange pCt. af Assuranceværdien, som Bygningernes virkelige Værdi findes at overstige denne, er, under Overvejelse af Billighedshensyn, skjønt at maatte begrænses saaledes, at det ikke skal kunne overstige 10 pCt. af Assurancesummen; men da indtrædende Forandringer i de Forhold, som herved maae komme i Betragtning, lettelig kunne gjøre Rempning i den paagældende Ræmning fornøden, er det anseet rettest at forbeholde Communalbestyrelsen Myndighed til med Indenrigsministeriets Samtykke at fastsætte Forandringer af denne Grænde.

I Henseende til Ansættelsen af den for bebyggede Grundes Vedkommende ommæltede Vælggenhedsværdi er det, til Forebyggelse af den Ullighed, som ellers kunde indtræde i Henseende til Eiendomme, der med Hensyn til Vælggenheden maatte kunne ansees eens stillede, fundet hensigtsmæssigt at lade Ansættelsen stee klassevis for passende Strækninger.

§ 11.

For at Skatteansættelsen til enhver Tid kan rettes efter de Forandringer, som Tid og Omstændigheder maatte medføre i Eiendommens Fordeeltighed, er det fundet rigtigt at fast-

sætte en efter visse Tidsrum tilbagevendende Revision af Grundtærtmatrikulen, men har man dog ikke anseet det tilraadeligt at lade denne foregaae oftere end hvert 5te Aar, baade af Hensyn til den dermed forbundne Besvær og fordi Forandringer i de bestaaende Forhold ikke let bemærkes, naar ikke et Tidsrum af nogen længere Udstrækning ligger imellem Jagttagelserne. Derimod kan der formeentlig Intet være til Hinder for, at Forandringer i Assurancesummen strax tages til Følge ved Skatteansættelsen.

§ 12.

Ved det her fremsatte Forslag til Brolægnings- og Veivæsenets Forening er man gaaet ud fra det Principmæssige og Billige i, at Stadens indenbys og udenbys Grunde i Forhold til Gader og Veie betragtes som en Heelhed, paa hvilken Udgifterne til deres Anlæg og Vedligeholdelse ligelig bør ligned. Dette vil formeentlig paa fyldestgørende Maade opnaaes ved den i Paragraphen foreslaaede Ordning, i hvilken Henseende bemærkes, at hver Portion Grundtært i selve Staden, ifølge derom indhentet Oplysning, vilde, naar Brolægningskatten skulde ligned paa Grundtært, have at udrede 1 Rd. 86 sk., eller næsten det samme Beløb, som Skatten udgjør for 5 □ Favne Steenbro. For i ethvert Tilfælde at være sikker paa ikke at komme til at gaae de udenbys Grunde for nær, samt med Hensyn til den Forøgelse af Grundtærtportioner, som ved Begyndelsen af Aaret 1857 indtræder for selve Staden, har man holdt det for rettest ved de udenbys Grundes Ansættelse til Bidrag til Brolægnings- og Veivæsenet at sætte en Portion Grundtært lige med 4 □ Favne Steenbro i Staden.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om, hvorledes Stadens Hovedkasses Bidrag til Veivæsenet maatte være at ordne, kunde dette stee enten saaledes, at Bidraget bestemtes een Gang for alle til en vis Sum, eller at Brolægningskatten pr. □ Favn blev uforanderlig, eller at Brolægnings- og Veivæsenets Udgifter for hvert Aar deelttes i et vist Forhold mellem Hovedkassen og Brolægningskatten. Af disse Alternativer har man anseet det sidste for det